

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobkyně: H. M.**, bytem „X“, zastoupené JUDr. Petrem Hrabákem, advokátem, se sídlem K. H. Máchy 344, 434 01 Most, proti **žalovanému: Magistrátu města Most**, odbor stavební úřad, se sídlem Radniční 1/2, 434 69 Most, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5.3.2002, č.j. SÚ 350/2002-330-čp.344-Ib,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou ze dne 10.6.2013, která byla zdejšímu soudu prostřednictvím držitele poštovní licence doručena dne 25.6.2013, domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5.3.2002, č.j. SÚ 350/2002-330-čp.344-Ib, kterým zastaveno správní řízení o návrhu žalobkyně na vydání rozhodnutí o změně užívání prodejny klenoty – zlatnictví v 1. NP budovy č.p. 344 v ul. K. H. Máchy v Mostě na hernu z důvodu neodstranění nedostatků podání žalobkyně ze dne 25.2.2002.

S ohledem na obsah žaloby je zřejmé, že žalobkyně se domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného, jakožto správního orgánu, což znamená, že v tomto případě se jedná o řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).

Při posuzování žaloby proti rozhodnutí správní orgánu soud nejprve hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Nezbytnou podmínkou v řízení o této žalobě je předchozí vyčerpání řádných opravných prostředků, které jsou účastníkovi správního řízení k dispozici ve správním řízení. Uvedená podmínka vychází z celkové koncepce správního soudnictví v České republice, která je založena na subsidiaritě ochrany veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob ve správním soudnictví oproti ochraně, která je těmto právům poskytována v rámci veřejné správy. Před použitím některé z žalob ve správním soudnictví je tedy nutné **vždy vyčerpat** řádné opravné prostředky či jiné procesní prostředky nápravy, které jsou k dispozici v řízení před správním orgánem. Tato zásada je v obecné rovině vyjádřena v ustanovení § 5 s.ř.s., podle které platí, že nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon. Obecně stanovený důvod nepřípustnosti návrhu v ustanovení § 5 s.ř.s. dále rozvádí ustanovení § 68 písm. a) s.ř.s., podle kterého je žaloba

nepřípustná tehdy, pokud žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného. Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, je-li podle tohoto zákona nepřipustný.

Z podané žaloby a zejména ze sdělení žalovaného ze dne 19.8.2013, č.j. MmM/106270/2013/OSÚ/EG, které bylo soudu prostřednictvím datové schránky doručeno dne 20.8.2013, soud zjistil, že žalobkyně předmětnou žalobou napadá toliko prvoinstanční rozhodnutí vydané žalovaným, aniž by proti němu uplatnila řádný opravný prostředek, tj. odvolání, postupem dle ustanovení § 81 a ustanovení § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalovaný ve sdělení totiž jednoznačně uvedl, že předmětné rozhodnutí, proti němuž žalobkyně podala tuto žalobu, nebylo z její strany před podáním žaloby ke zdejšímu soudu napadeno odvoláním dle správního řádu, tj. řádným opravným prostředkem. Tato skutečnost měla za následek, že o napadeném rozhodnutí nebylo rozhodováno odvolacím správním orgánem, jak je to předvídáno příslušnými ustanoveními správního řádu, a napadené rozhodnutí proto nabylo dne 26.3.2002 právní moci. Tímto současně došlo k tomu, že v projednávané věci z tohoto důvodu nebyla splněna jedna ze základních podmínek řízení, tj. vyčerpání řádných opravných prostředků před podáním žaloby, jež je nezbytná k tomu, aby soud mohl předmětnou žalobu meritorně projednat. V žalobou napadeném rozhodnutí přitom byla žalobkyně náležitě poučena o tom, že vůči tomuto rozhodnutí může podat odvolání, a to ve lhůtě 15-ti dnů od jeho doručení k tehdy nadřízenému odvolacímu správnímu orgánu, tj. k Okresnímu úřadu v Mostě. Pokud má žalobkyně za to, že k řádnému doručení napadeného rozhodnutí její osobě nedošlo, nic jí nebrání v tom, aby se u žalovaného domáhala dodatečného doručení tohoto prvostupňového rozhodnutí, popř. aby jej napadla odvoláním, v němž by poukazovala na skutečnost, že na adrese, na kterou ji bylo doručováno, se již nezdržovala. Odvolací správní orgán, tj. v tomto případě Krajský úřad Ústeckého kraje, který po zániku okresních úřadů (mj. i Okresního úřadu v Mostě) přezkoumává rozhodnutí vydaná orgány obcí v obvodu působnosti tohoto kraje, bude povinen se zabývat případným odvoláním žalobkyně a vyhodnotit, zda se jedná o včasné či opožděné odvolání, jak předvídá ustanovení § 81 a násl. správního řádu. Žalobkyně by dále měla mít na paměti, že pokud se nebude ztotožňovat s případným rozhodnutím odvolacího správního orgánu, tj. Krajského úřadu Ústeckého kraje, nic jí nebude bránit z hlediska splnění podmínek přístupu ke správnímu soudu v tom, aby toto „konečné“ rozhodnutí ve věci napadla správní žalobou podanou ve smyslu ustanovení § 65 a násl. s.ř.s.

Za současného skutkového a právního stavu tak soudu nezbylo nic jiného než vyslovit, že žaloba je ve smyslu ustanovení § 68 písm. a) s.ř.s. nepřipustná, a proto ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. odmítl, když žalobkyně předmětnou žalobou toliko napadá prvoinstanční rozhodnutí žalovaného, aniž by před jejím podáním vyčerpala řádné opravné prostředky. Nutnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby ke správnímu soudu přitom opakovaně konstatoval i Nejvyšší správní soud ve svých rozhodnutích (např. viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12.5.2005, č.j. 2 Afs 98/2004-65, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 672/2005 a také na www.nssoud.cz).

Z důvodu odmítnutí žaloby současně v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. O případném vrácení soudního poplatku soud nerozhodoval, neboť dosud nebyl žalobkyní uhrazen.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 25. září 2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová